

Buddha-hill

Om 8 uur in de morgen waren we al bij Boeddha-hill, een heuvel met aan een kant een steile zijde, daarop is met laser ingegraveerd een zittende Boeddha en de groeven zijn volgespoten met goud. Althans, ik denk dat het zo gemaakt is.

We wilden er zo vroeg zijn omdat het bij zonsopkomst het mooist is vanaf een bepaalde plek. En we waren op tijd om de zon haar gouden gloed zien te verspreiden over de heuvel. Later op de dag zouden busladingen toeristen komen en de zwaar vervuilde en verwaarloosde olifanten stonden al klaar.

Leen heeft ze alvast maar een ontbijtje gegeven en Loran natuurlijk, die elk dier omhelst alsof het haar liefste knuffeltje is. Loran is een Amerikaanse vriendin en sjouwt mij overal mee naar toe in haar oude truck.

We hebben de Thaise tempels nu allemaal wel ongeveer gezien, maar in een Chinese waren we nog niet geweest. Loran heeft religieuze richtingen bestudeerd en wilde ons graag rondleiden. Van de Chinese tempel was ik onder de indruk. Er stond ook een maquette van het keizersgraf dat ze in 1974 hebben blootgelegd en een paar originele terracottakrijgers achter glas. Ik moet zeggen dat de kleur van het terracotta totaal vervaagd was, dat is volgens mij in China ook een bedreiging van het culturele erfgoed (volgens mij staat het op de lijst van wereldwonderen).

Een deel van de Chinese tempel die uit drie verdiepingen bestaat, was openlucht, we werden overdonderd door een tropische regenbui. Ach je wordt wel zeiknat, maar het voelt niet koud, meer als een heerlijke douche met je kleren aan.

